

A Kúria
Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Irodájának
Hírlevele

2014. szeptember 30.
V. évfolyam 9. szám

EURÓPAI UNIÓS JOGI KÖZLEMÉNYEK.....	3
KÖZZÉTETT ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELMEK.....	3
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	3
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	3
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK.....	4
POLGÁRI ÜGYSZAK.....	5
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	7
ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL TÁRGYÁBAN KÖZZÉTETT HATÁROZATOK.....	9
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	9
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	10
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK.....	11
POLGÁRI ÜGYSZAK.....	14
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	17
EGYÉB, MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÜGYEK AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG ELŐTT.....	24
A KÚRIA UNIÓS JOGI TÁRGYÚ HATÁROZATAI.....	24
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	24
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	24
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK.....	24
POLGÁRI ÜGYSZAK.....	24
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	24
EMBERI JOGI KÖZLEMÉNYEK.....	25
AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK MAGYAR VONATKOZÁSÚ ÍTÉLETEL.....	25
AZ EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGÁNAK KIEMELTEN FONTOS ÍTÉLETEL.....	25
A KÚRIA EMBERI JOGI VONATKOZÁSÚ HATÁROZATAI.....	25
BÜNTETŐ ÜGYSZAK.....	25
GAZDASÁGI ÜGYSZAK.....	27
MUNKAÜGYI ÜGYSZAK.....	27
POLGÁRI ÜGYSZAK.....	27
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK.....	27

Európai uniós jogi közlemények

Közzétett előzetes döntéshozatal iránti kérelmek

Büntető ügyszak

8. Az Amtsgericht Laufen (Németország) által 2014. április 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-216/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a 2010/64/EU irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, valamint 2. [cikkének] (1) és (8) bekezdését, hogy azokkal ellentétes az olyan bírósági határozat, amely a német Gerichtsverfassungsgesetz 184. § -át alkalmazva arra kötelezi a terhelteket, hogy a jogorvoslati kérelmet – ahhoz, hogy az érvényes legyen – a bíróság nyelvén, a jelen esetben németül nyújtsák be?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2012/13/EU irányelv 2. cikkét, 3. [cikke] (1) bekezdésének c) pontját, valamint 6. [cikkének] (1) és (3) bekezdését, hogy azokkal ellentétes egy kézbesítési megbízott terhelt általi kijelölésének elrendelése, ha a jogorvoslati kérelmek benyújtásának határideje már a kézbesítési megbízott részére történő kézbesítéssel megkezdődik, és végső soron nem bír jelentőséggel, hogy a terhelt egyáltalán tudomást szerez-e a vádról?

Gazdasági ügyszak

28. A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) által 2014. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-292/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: görög

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A 80/987/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseinek értelmében az ezen irányelvben biztosított védelemben részesülnek-e valamely tagállamnak az Európai Unión kívüli harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajón szolgálatot teljesítő tengerészei az olyan hajózási társasággal szemben fennálló követeléseik tekintetében, amely a harmadik ország területén rendelkezik székhellyel, ugyanakkor üzleti tevékenységének fő helye a szóban forgó tagállam területén található, és amelyet éppen az üzleti tevékenységének e fő helyének elhelyezkedésére figyelemmel nyilvánított fizetesképtelennek a tagállami bíróság a saját jogszabályai alapján, tekintettel az irányelvvel elérni kívánt célkitűzésre és attól függetlenül (kettős körülmény), hogy a munkaszerződésekre a harmadik ország joga az irányadó, továbbá hogy a tagállam nem tud a nem a saját jogrendje hatálya alá tartozó hajótulajdonostól hozzájárulást szerezni a garanciaintézetek finanszírozásához?

2) A 80/987/EGK tanácsi irányelv rendelkezései értelmében [az ezen irányelvből eredővel] azonos védelemnek minősül-e az 1220/1981. sz. törvény 29. cikkével bevezetett, legfeljebb három havi alapbérnek, valamint a görög lobogó alatt közlekedő vagy a Naftiko Apomachiko Tameióval [Tengerészek nyugdíjalapja] (NAT) szerződéses jogviszonyban álló külföldi hajók fedélzetén szolgálatot teljesítő görög tengerészek vonatkozó kollektív szerződéseiben megállapított végkielégítéseknek a NAT általi kifizetése, amit az említett cikk kizárólag arra az esetre ír elő, ha e tengerészeket külföldön hagyják magukra?

28. A Sala Tercera de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2014. április 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-177/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Az 1999. június 28-i 1999/70/EK irányelv mellékletét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott időre tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 3. szakaszának 1. pontjában foglalt „határozott időre alkalmazott munkavállaló” fogalma alá tartoznak-e a jelenleg a Ley 7/2007, del Estatuto básico del empleado público (a köztisztviselőkre vonatkozó szabályzatról szóló, 2007. április 12-i 7/2007. sz. törvény) 12. cikke által szabályozott „kisegítő alkalmazottak” és a korábban a Ley 30/1984, de 2 de agosto, de Medidas para la Reforma de la Función Pública (a közszolgálat reformjáról szóló, 1984. augusztus 2-i 30/1984. sz. törvény 20. cikkének (2) bekezdésében szabályozott „kisegítő alkalmazottak”?

2) Alkalmazható-e a „kisegítő alkalmazottakra” az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által kötött keretmegállapodás 4. szakaszának 4. pontja szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve abból a célból, hogy elismerjék és részükre megfizessék azon díjazásokat, amelyekben a határozatlan időre kinevezett köztisztviselők, határozatlan idejű szerződéssel rendelkező szerződéses alkalmazottak, határozott időre kinevezett köztisztviselők és határozott idejű szerződéssel rendelkező szerződéses alkalmazottak szolgálati idő jogcímén részesülnek?

3) E 4. szakasz által az eltérő bánásmód igazolására hivatkozott objektív okok közé tartozik-e a fent említett két spanyol törvény szerinti „kisegítő alkalmazottakra” bizalmi okok alapján alkalmazott szabad kinevezési és jogviszony-megszüntetési szabályrendszer?

29. Az Audiencia Nacional (Spanyolország) által 2014. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-266/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: spanyol

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Úgy kell-e értelmezni a 2003/88/EK irányelv 2. cikkét, hogy a munkanap kezdetén és végén egy olyan munkavállaló által utazással töltött idő, aki nincs egy állandó munkahelyhez rendelve, hanem naponta kell a lakóhelyétől a vállalkozás naponta eltérő ügyfeléhez, és egy, esetenként különböző másik ügyféltől a lakóhelyére utaznia (egy olyan útvonal vagy jegyzék szerint, amelyet a vállalkozás részére az előző napon határoz meg), amely ügyfelek mindig egy többé-kevésbé kiterjedt földrajzi területen belül található, az alapügynek a jelen kérelem jogalapjai között kifejtett körülményei között, az irányelv említett cikkében foglalt fogalom meghatározás szerint „munkaidőnek” minősül, vagy épp ellenkezőleg, azt „pihenőidőnek” kell tekinteni?

30. A Conseil d'État (Franciaország) által 2014. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-271/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvételüket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i 89/105/EGK tanácsi irányelv 6. cikke 5. pontjának rendelkezései megkövetelik-e a valamely gyógyszernek az egészségügyi intézményekben kezelt betegek részére kiadásra kerülő, a kötelező egészségbiztosítási rendszerek által a homogén betegcsoportok alapján megállapított tartózkodási és ellátási átalányok keretében fedezett kórházi ellátások mellett fedezhető gyógyszerek listájáról való törlésére vonatkozó döntés indokolását?

31. A Conseil d'État (Franciaország) által 2014. június 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-273/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvételüket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i 89/105/EGK tanácsi irányelv 6. cikke 3. és 5. pontjának rendelkezései alkalmazandóak-e valamely gyógyszernek az egészségügyi intézményekben kezelt betegek részére kiadásra kerülő, a kötelező egészségbiztosítási rendszerek által a homogén betegcsoportok alapján megállapított tartózkodási és ellátási átalányok keretében fedezett kórházi ellátások mellett fedezhető gyógyszerek listájáról való törlésére vonatkozó döntésekre?

32. A Symvoulio tis Epikrateias (Görögország) által 2014. június 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-292/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: görög

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A 80/987/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseinek értelmében az ezen irányelvben biztosított védelemben részesülnek-e valamely tagállamnak az Európai Unió kívüli harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajón szolgálatot teljesítő tengerészei az olyan hajózási társasággal szemben fennálló követeléseik tekintetében, amely a harmadik ország területén rendelkezik székhellyel, ugyanakkor üzleti tevékenységének fő helye a szóban forgó tagállam területén található, és amelyet éppen az üzleti tevékenységének e fő helyének elhelyezkedésére figyelemmel nyilvánított fizetésképtelennek a tagállami bíróság a saját jogszabályai alapján, tekintettel az irányelvvvel elérni kívánt célkitűzésre és attól függetlenül (kettős körülmény), hogy a munkaszerződésekre a harmadik ország joga az irányadó, továbbá hogy a tagállam nem tud a nem a saját jogrendje hatálya alá tartozó hajótulajdonostól hozzájárulást szerezni a garanciaintézetek finanszírozásához?

2) A 80/987/EGK tanácsi irányelv rendelkezései értelmében [az ezen irányelvből eredővel] azonos védelemnek minősül-e az 1220/1981. sz. törvény 29. cikkével bevezetett, legfeljebb három havi alapbérnek, valamint a görög lobogó alatt közlekedő vagy a Naftiko Apomachiko Tameióval [Tengerészek nyugdíjalapja] (NAT) szerződéses jogviszonyban álló külföldi hajók fedélzetén szolgálatot teljesítő görög tengerészek vonatkozó kollektív szerződéseiben megállapított végkielégítéseknek a NAT általi kifizetése, amit az említett cikk kizárólag arra az esetre ír elő, ha e tengerészeket külföldön hagyják magukra?

Polgári ügyszak

35. A Landesgericht Korneuburg (Ausztria) által 2014. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-240/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni a légifuvarozók baleset esetén fennálló felelősségéről szóló, 1997. október 9-i 2027/97/EK tanácsi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontját, a légifuvarozókra és légi járművek üzemben tartóira vonatkozó biztosítási követelményekről szóló, 2004. április 21-i 785/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkének c) és g) pontját, valamint a Montrealban, 1999. május 28-án kelt, a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítéséről szóló Egyezmény 1. cikkének (1) bekezdését, hogy azon kárt elszenvedő személy kártérítési követelése,

— aki egy olyan légi jármű utasa volt, amelynek indulási és érkezési helye az egyik tagállam

ugyanazon helye volt,

— akit a pilóta ingyenesen szállított,

— aki esetében a repülés célja az volt, hogy a pilótával tervezett ingatlanügylet kapcsán felülről megtekintsék az ingatlant, és

— aki a légi jármű lezuhanása folytán sérülést szenvedett,

kizárólag a Montrealban, 1999. május 28-án kelt, a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítéséről szóló Egyezmény 17. cikke alapján értékelendők, és a nemzeti jog nem alkalmazható?

Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

2) Úgy kell-e értelmezni a Montrealban, 1999. május 28-án kelt, a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítéséről szóló Egyezmény 33. cikkét és a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 67. cikkét, hogy az első kérdésben említett kártérítési követelések tárgyalására és a tárgyukban történő határozathozatalra vonatkozó joghatóság kizárólag a Montrealban, 1999. május 28-án kelt, a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítéséről szóló Egyezmény 33. cikke alapján vizsgálendő?

Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

3) Úgy kell-e értelmezni a Montrealban, 1999. május 28-án kelt, a nemzetközi légi fuvarozásra vonatkozó egyes jogszabályok egységesítéséről szóló Egyezmény 29. cikkét és a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikkét, hogy azokkal ellentétesek az olyan nemzeti szabályok, amelyek lehetőséget biztosítanak az első kérdésben említett, kárt elszenvedő személy által a károkozó személy felelősségbiztosítója ellen történő közvetlen keresetindításra?

Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

4) Úgy kell-e értelmezni az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosításokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról és a szolgáltatásnyújtás szabadságának tényleges gyakorlását elősegítő rendelkezések megállapításáról, valamint a 73/239/EGK irányelv módosításáról szóló, 1988. július 22-i 88/357/EGK tanácsi irányelv 7. cikke (1) bekezdésének f) pontját és a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 18. cikkét, hogy az első kérdésben említett kárt elszenvedő személy által a károkozó személy felelősségbiztosítója ellen történő közvetlen keresetindítás feltételei egy harmadik állam joga alapján vizsgálandók, ha

— a jogellenes károkozásra alkalmazandó jogrend a közvetlen keresetindítás lehetőségét előírja a biztosítási szerződésről szóló törvényében,

— a biztosítási szerződés felei egy harmadik állam jogrendje javára választanak jogot,

— amely választás szerint a biztosító székhelye szerinti állam joga alkalmazandó, és

— az említett állam jogrendje szintén előírja a közvetlen keresetindítás lehetőségét a biztosítási szerződésről szóló törvényében?

36. Az Općinski sud u Velikoj Gorici (Horvátország) által 2014. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-254/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: horvát

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

Melyek azok az elvek, amelyek alapján az Európai Unió joga szerint a fogyasztó fizet a vízért, tehát, a fogyasztónak csak azért a vízért kell-e fizetnie, amelyet a mérőóra állásának leolvasása szerint elfogyasztott, a víz árának megfelelően, vagy a fogyasztónak az önkormányzati gazdasági szereplők által végzett tevékenységekre (működés, a vízáramlás fenntartása, az infrastruktúra kezelése, az

alkalmazottak bére stb.) vonatkozó költségek megtérülésére szánt vízárat kell-e megfizetnie?

37. A Cour de Cassation (Franciaország) által 2014. június 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-285/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/83/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését, hogy licencia alapján történő működés alatt kizárólag a valamely szabadalom hasznosítására vagy védjegy használatára vonatkozó licencia alapján történő működés értendő, vagy e rendelkezés értelmezhető úgy is, hogy licencia alapján történő működés alatt a valamely harmadik felet megillető és általa engedélyezett gyártási eljárás alapján történő termelés értendő?

Közigazgatási ügyszak

142. A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2014. április 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-166/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: német

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot – különösen a tényleges érvényesülés és egyenértékűség általános elvét, valamint a 89/665/EGK és a 92/13/EGK tanácsi irányelvnek a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó jogorvoslati eljárások hatékonyságának javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2007. december 11-i 2007/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelvet –, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogi szabályozás, amely szerint a közbeszerzési jog megsértésének megállapítása iránti kérelmet a szerződéskötést követő hat hónapon belül kell benyújtani, ha a közbeszerzési jog megsértésének megállapítása nem csak a szerződés megsemmisítésének, hanem a kártérítési igény érvényesítésének is feltételét képezi?

143. A Curtea de Apel Cluj (Románia) által 2014. április 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-183/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: román

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) A más természetes személyekkel jogi személyiséggel nem rendelkező, adózási szempontból be nem jelentett és nyilvántartásba nem vett egyesülés alapítása tárgyában olyan szerződést kötő természetes személy, amelynek célja valamely jövőben megvalósuló műnek (építmény) bizonyos szerződő felek személyes vagyonához tartozó földterületen történő felépítése, az alapeljárás körülményei fényében a héa tekintetében a héa-irányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett adóalanynak tekinthető-e, amennyiben az adóhatóságok kezdetben adózási szempontból olyan adásvételként kezelték a bizonyos szerződő felek személyes vagyonába tartozó földterületen felépített építmények értékesítését, amely e személyek magánvagyonára kezelésének körébe tartozik?

2) Az alapeljárás körülményei fényében úgy kell-e értelmezni a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, valamint a héa-ra vonatkozó, a 2006/112 irányelvből eredő egyéb általános elveket, hogy azokkal ellentétes az a nemzeti gyakorlat, amelynek alapján az adóhatóság, miután kezdetben a személyes vagyonba tartozó ingatlan átruházásából eredő jövedelem után adót vetett ki, az elsődleges jogszabályok lényegi módosítása nélkül, ugyanazon tényállás alapján két évvel később újra értékelve álláspontját e jogügyleteket a héa hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységnek minősítette,

visszamenőlegesen felszámítva a járulékos terheket?

3) A héa-irányelvnek az adósemlegesség elve fényében vizsgált 167., 168. és 213. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha az alapeljárás körülményei között az adóhatóság kizárólag azon indok alapján tagadja meg az adóalanynak az adóköteles jogügylet tárgyát képező termék vagy szolgáltatás után megfizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó levonásához való jogát, hogy a szolgáltatásnyújtás időpontjában héa-alanyként nem volt nyilvántartásba véve?

4) Az alapeljárás körülményei fényében az irányelv 179. cikkében foglalt rendelkezések értelmezhetőek-e úgy, hogy azokkal ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely a különös adómentesség hatálya alá tartozó és a héaalanyként történő nyilvántartásba vételét késedelmesen kérő adóalany számára anélkül írja elő a kivetni elmulasztott adó megfizetésének kötelezettségét, hogy az jogosult lenne az egyes adómegállapítási időszakokban levonandó adó összegének levonására, amely adólevonáshoz való jog később, az adóalanynak a héaalany nyilvántartásba vételét követően benyújtott adóbevallás útján gyakorolható, ami hatást gyakorolhat a járulékos terhek kiszámítására?

144. A Conseil d'État (Franciaország) által 2014. május 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-250/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Az 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv 2. cikke 1. pontjának és 10. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy a jegy kiállítása a szállítási szolgáltatás tényleges nyújtásával esik egy tekintet alá, és a légitársaságnál amiatt maradó összegek, hogy a repülőjegy jogosultja nem használta fel jegyét és annak érvényessége lejárt, hozzáadottérték-adó kötelesek?

2) Ebben az esetben a beszedett adót az ellenérték beszédésekor meg kell-e fizetni az Államkincstár részére, annak ellenére, hogy az út az ügyfélnek betudható okokból esetleg nem jön létre?

145. A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2014. május 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-269/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: finn

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Bíróságának a szolgáltatási koncessziókkal kapcsolatos ítélezési gyakorlatát, hogy az nem vonatkozik az olyan átfogó szabályozásra, amely az olyan megtérítésekre vonatkozóan, amelyekért egy hatóságot terhel a szervezeti felelősség, közvetlen megtérítési rendszer útján történő kifizetést alkalmaz, és egyúttal magában foglal egy olyan, a szállítások megrendelését szolgáló rendszert, amelyért a hatóság nem felelős?

2) Milyen jelentőséget kell tulajdonítani a szabályozásból eredő azon közvetett következménynek, hogy a megrendelési rendszer a Kansaneläkelaitos által állami forrásokból fizetendő szállítási költségek csökkentését szolgálja?

146. A Vestre Landsret (Dánia) által 2014. június 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-272/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: dán

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés:

A KN 7318 vámtarifaszám vagy a KN 8302 vámtarifaszám alá kell-e besorolni a bemutatott különös jellemzőkkel rendelkező tuskéket?

147. A Conseil d'État (Franciaország) által 2014. június 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-289/14. sz. ügy)

Az eljárás nyelve: francia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések:

1) Az 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv 2. cikke (1) [bekezdésének] és 10. cikke (2) [bekezdésének] rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy a franchise-szerződés keretében üzemeltetett járatokból származó éves forgalom arányában számított, és egy, az érvénytelenné vált jegyeket egy másik légitársaság számára kiállító légitársaság által fizetett átalányösszeg, ez utóbbi által fizetett olyan nem adóköteles biztosítéknak minősül, amely a másik légitársaság által közlekedési eszközeinek üres mozgósításából eredő veszteség ellentételezésére irányul, vagy egy, a kiállított és érvénytelenné vált jegyek árának megfelelő összegnek?

2) Abban az esetben, ha úgy tekintik, hogy ez az összeg megfelel a kiállított és érvénytelenné vált jegyek árának, e rendelkezéseket úgy kell-e értelmezni, hogy a jegy kiállítása a szállítási szolgáltatás tényleges nyújtásával esik egy tekintet alá, és a légitársaságnál amiatt maradó összegek, hogy a repülőjegy jogosultja nem használta fel jegyét és annak érvényessége lejárt, hozzáadottérték-adó kötelesek?

3) Ebben az esetben a beszedett adót az ellenérték beszedésekor az Air France társaságnak vagy a Brit Air társaságnak meg kell-e fizetnie az Államkincstár részére, annak ellenére, hogy az út az ügyfélnek betudható okokból esetleg nem jön létre?

Előzetes döntéshozatal tárgyában közzétett határozatok

Büntető ügyszak

3. A Bíróság (nagytanács) 2014. május 27-i ítélete (az Oberlandesgericht Nürnberg [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Zoran Spasic elleni büntetőeljárás (C-129/14. PPU. sz. ügy)¹

1. A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenen aláírt és 1995. március 26-án hatályba lépett egyezmény 54. cikke, amely a ne bis in idem elv alkalmazását ahhoz a feltételhez köti, hogy elítélés esetén a büntetést „már végrehajtották”, vagy „végrehajtása folyamatban van”, összeegyeztethető a Chartának ezt az elvet rögzítő 50. cikkével.

2. Az említett egyezmény 54. cikkét úgy kell értelmezni, hogy csupán azon pénzbüntetés megfizetéséből, amelyet olyan személlyel szemben szabtak ki, akivel szemben egy másik tagállam bíróságának ugyanazon ítéletében egy még végre nem hajtott szabadságvesztés-büntetést is kiszabtak, nem lehet arra következtetni, hogy e rendelkezés értelmében a büntetést már végrehajtották vagy annak végrehajtása folyamatban van.

4. A Bíróság (negyedik tanács) 2014. június 5-i ítélete (a Tribunale di Fermo [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – M elleni büntetőeljárás (C-398/12. sz. ügy)²

A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenen (Luxemburg) aláírt egyezmény 54. cikkét úgy kell értelmezni, hogy egy büntetőeljárást megszüntető végzést, amely az egyik szerződő fél államában, ahol e végzést hozták, akadályát képezi

1 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 6. sz., Büntető ügyszak, 6. szám alatt.

2 A kérdést I. Hírlevél III. évf. 12. sz., Büntető ügyszak, 1. szám alatt.

az azon személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatti új büntetőeljárásnak, akire e végzés vonatkozott, feltéve hogy nem tárnak fel újabb bizonyítékokat e személlyel szemben, úgy kell minősíteni, mint az e cikk értelmében vett jogerős döntést tartalmazó határozatot, amely ily módon akadályát képezi az ugyanezen személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatti új eljárás lefolytatásának egy másik szerződő fél államában.

Gazdasági ügyszak

27. A Bíróság (tizedik tanács) 2014. április 10-i végzése (a Tribunal Central Administrativo Norte [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Joaquim Fernando Macedo Maia és társai kontra Fundo de Garantia Salarial, IP (C-511/12. sz. ügy)³

A 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelvet akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely még abban az esetben sem biztosítja a munkáltató fizetéseképtelenségének megállapítása iránti kereset megindítása előtt több mint hat hónappal érvényesíthetővé váló bérköveteléseket, ha a munkavállalók ezen időszak kezdetét megelőzően bírósági eljárást indítottak munkáltatójukkal szemben e követelések összegének megállapítása és annak végrehajtása céljából.

28. A Bíróság elnökének 2014. április 30-i végzése (a Sąd Okręgowy w Gliwicach [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-629/13. sz. ügy)⁴

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

29. A Bíróság elnökének 2014. május 6-i végzése (az Amtsgericht Rüsselsheim [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-46/14. sz. ügy)⁵

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

30. A Bíróság elnökének 2014. május 13-i végzése (a Landgericht Hannover [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-658/13. sz. ügy)⁶

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

31. A Bíróság elnökének 2014. május 14-i végzése (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-475/13. sz. és C-476/13. sz. egyesített ügyek)⁷

A Bíróság elnöke elrendelte az ügyek törlését.

32. A Bíróság elnökének 2014. május 16-i végzése (a Landgericht Frankfurt am Main előzetes döntéshozatal iránti kérelme [Németország]) (C-680/13. sz. ügy)⁸

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

3 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 2. sz., Munkügyi ügyszak, 6. szám alatt.

4 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 4. sz., Gazdasági ügyszak, 10. szám alatt.

5 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 6. sz., Gazdasági ügyszak, 14. szám alatt.

6 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 4. sz., Gazdasági ügyszak alatt.

7 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 1. sz., Gazdasági ügyszak, 1. és 2. szám alatt.

8 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 4. sz., Gazdasági ügyszak alatt.

33. A Bíróság elnökének 2014. június 4-i végzése (a Krajský súd v Prešove [Szlovákia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-558/13. sz. ügy)⁹

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

34. A Bíróság (ötödik tanács) 2014. június 5-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Kone AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH kontra ÖBB-Infrastruktur AG (C-557/12. sz. ügy)¹⁰

Az EUMSZ 101. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes valamely tagállam belső jogának olyan értelmezése és alkalmazása, amely szerint jogi indokok miatt kategorikusan kizárt, hogy a valamely kartellben részt vevő vállalkozásokat polgári jogi felelősség terhelje az abból eredő károkért, hogy az e kartellben részt nem vevő valamely vállalkozás az említett kartell tevékenységére tekintettel árait magasabban állapította meg, mint amilyen árakat a kartell hiányában alkalmazott volna.

Munkaügyi ügyszak

20. A Bíróság (tizedik tanács) 2014. április 10-i végzése (a Tribunal Central Administrativo Norte [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Joaquim Fernando Macedo Maia és társai kontra Fundo de Garantia Salarial, IP (C-511/12. sz. ügy)¹¹

A 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a munkáltató fizetése képtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelvet akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az a nemzeti szabályozás, amely még abban az esetben sem biztosítja a munkáltató fizetése képtelenségének megállapítása iránti kereset megindítása előtt több mint hat hónappal érvényesíthetővé váló bérköveteléseket, ha a munkavállalók ezen időszak kezdetét megelőzően bírósági eljárást indítottak munkáltatójukkal szemben e követelések összegének megállapítása és annak végrehajtása céljából.

21. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2014. április 30-i végzése (Tribunale de Napoli [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Luigi D'Aniello és társai kontra Poste Italiane (C-89/13. sz. ügy)¹²

Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.) mellékletében szereplő, a határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló, 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 8. szakasza alapján a tagállamok számára biztosított lehetőségre figyelemmel e keretmegállapodás 4. szakaszának 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy az nem írja elő, hogy a határozatlan idejű munkaszerződés jogellenes megszüntetése esetén járó gazdasági következményekkel azonos módon kell kezelni a munkaviszony megszűnésének jogellenes megállapítása esetén biztosított gazdasági következményeket.

9 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 3. sz., Gazdasági ügyszak, 6. szám alatt.

10 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 4. sz., Gazdasági ügyszak, 9. szám alatt.

11 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 2. sz., Munkaügyi ügyszak, 6. szám alatt.

12 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Munkaügyi ügyszak, 27. szám alatt.

22. A Bíróság (első tanács) 2014. május 22-i ítélete (az Employment Tribunal, Leicester [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Z.J.R. Lock kontra British Gas Trading Limited & Others (C-539/12. sz. ügy)¹³

1) A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések és gyakorlatok, amelyek értelmében az éves fizetett szabadságának jogcímén kizárólag az alapbéréből álló díjazásra jogosult az a munkavállaló, akinek a díjazása egyfelől alapbérből, másfelől olyan jutalékból áll, amelynek összege az általa teljesített értékesítések folytán a munkáltató által megkötött szerződésekre tekintettel kerül megállapításra.

2) Azon jutalék kiszámításának módjait, amelyre az alapügy felpereséhez hasonló munkavállaló az éves szabadsága jogcímén jogosult, a nemzeti bíróságnak kell értékelnie az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatában meghatározott szabályok és szempontok alapján, és a 2003/88 irányelv 7. cikke szerinti célkitűzés fényében.

23. A Bíróság (negyedik tanács) 2014. június 5-i ítélete (a High Court of Ireland [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – I kontra Health Service Executive (C-255/13. sz. ügy)¹⁴

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikkének j) és k) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet 19. cikkének (1) bekezdése és 20. cikke (1) és (2) bekezdése alkalmazásában abban az esetben, ha egy uniós állam állampolgárát, akinek lakóhelye egy adott első tagállamban van, valamely második tagállamban töltött szabadsága ideje alatt súlyos és hirtelen betegség támadja meg, és e betegség, valamint a lakóhelye közelében elérhető szakorvosi ellátások miatt arra kényszerül, hogy tizenegy éven át ebben az államban maradjon, úgy kell tekinteni, hogy ez utóbbi tagállamban „tartózkodik”, amennyiben szokásos érdekeltségi központja az első tagállamban van. A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy valamennyi releváns tény értékelése alapján, illetve az állampolgár szándékát figyelembe véve meghatározza, hogy e tényekből kikövetkeztethetően hol van ezen állampolgár szokásos érdekeltségi központja, és pusztán az a körülmény, hogy az említett állampolgár hosszú ideig maradt a második tagállamban, önmagában nem elegendő ahhoz, hogy úgy tekintsék, hogy lakóhelye ebben az államban van.

24. A Bíróság (első tanács) 2014. június 12-i ítélete (a Landesarbeitsgericht Hamm [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Gülay Bollacke kontra K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG (C-118/13. sz. ügy)¹⁵

A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogszabály, illetve nemzeti gyakorlat, mint az alapügyben szóban forgó, amely előírja, hogy a fizetett éves szabadsághoz való jog anélkül szűnik meg, hogy jogot keletkeztetne a még ki nem vett szabadság pénzbeli megváltására, ha a munkaviszony a munkavállaló halála miatt szűnik meg. Az ilyen megváltás alkalmazása nem függhet az érintett előzetes kérelmétől.

13 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 3. sz., Munkaügyi ügyszak, 9. szám alatt.

14 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Munkaügyi ügyszak, 34. szám alatt.

15 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Munkaügyi ügyszak, 28. szám alatt.

25. A Bíróság (második tanács) 2014. június 19-i ítélete (a Verwaltungsgericht Berlin [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Thomas Specht (C-501/12), Jens Schombera (C-502/12), Alexander Wieland (C-503/12), Uwe Schönfeld (C-504/12), Antje Wilke (C-505/12), Gerd Schini (C-506/12), Rena Schmeel (C-540/12), Ralf Schuster (C-541/12) kontra Land Berlin, Bundesrepublik Deutschland¹⁶

1. A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének c) pontját akként kell értelmezni, hogy a köztisztviselők díjazásának feltételei ezen irányelv hatálya alá tartoznak.

2. A 2000/78 irányelv 2. cikkét és 6. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti intézkedés, amelynek értelmében a köztisztviselő felvételekor az alapilletményére vonatkozó fizetési fokozatot az adott besorolási fokozaton belül életkora függvényében kell meghatározni.

3. A 2000/78 irányelv 2. cikkét és 6. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti jogszabály, amely az e jogszabály hatálybalépését megelőzően kinevezett köztisztviselők új illetményrendszer valamely fokozatába történő átsorolásának módját úgy határozza meg, hogy egyrészt azt írja elő, hogy az új besorolásuk szerinti fizetési fokozat kizárólag az általuk a régi illetményrendszer alapján kapott alapilletmény összege alapján határozandó meg, noha e rendszer a köztisztviselő életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetésén nyugodott, másrészt hogy a magasabb fokozatokba történő további előrelépés ezt követően csak az említett jogszabály hatálybalépése óta szerzett tapasztalattól függ.

4. Az alapügyek körülményeihez hasonló körülmények között az uniós jog és különösen a 2000/78 irányelv 17. cikke nem írja elő, hogy a hátrányosan megkülönböztetett köztisztviselők részére az általuk ténylegesen kapott illetmény és a besorolási fokozatuk legmagasabb fizetési fokozata szerinti illetmény közötti különbségnek megfelelő összeget visszamenőlegesen megfizessék.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata által meghatározott valamennyi feltétel teljesül-e ahhoz, hogy az uniós jog alapján a Németországi Szövetségi Köztársaság felelőssége megállapítható legyen.

5. Az uniós joggal nem ellentétes egy, az alapjogviták tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabály, amely azt írja elő, hogy a köztisztviselőnek a nem közvetlenül a törvényen alapuló pénzbeli juttatások iránti jogosultságát viszonylag rövid határidőn belül, mindenképpen a folyó költségvetési év végéig kell érvényesítenie, amennyiben e szabály nem sérti sem az egyenértékűség elvét, sem a tényleges érvényesülés elvét. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az alapügyekben teljesülnek-e ezek a feltételek.

26. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2014. június 19-i végzése (a Tribunal do Trabalho da Covilhã [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA és társai kontra Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT) (C-683/13. sz. ügy)

1) A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan munkaidő-nyilvántartás, mint amilyen az alapeljárásban is szerepel, amelyben feltüntetik az egyes munkavállalók munkaidejének kezdési és befejezési időpontját, valamint a szüneteket és a munkaidőbe nem tartozó időszakokat, a „személyes adatok” e rendelkezés értelmében vett fogalmába tartozik.

2) A 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontját, valamint 7. cikkének c) és e) pontját úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyenről az alapeljárásban is szó van, amely a munkáltatót arra kötelezi, hogy a munkafeltételek ellenőrzésére

¹⁶ A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 2. sz., Munkaügyi ügyszak, 5. szám alatt.

hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság részére azonnali betekintést lehetővé tévő módon bocsássa rendelkezésre a munkaidő-nyilvántartást, amennyiben e kötelezettség szükségesnek tekinthető ezen hatóság feladatainak teljesítéséhez a munkafeltételekre, különösen a munkaidőre vonatkozó szabályozás alkalmazásának ellenőrzésével kapcsolatban.

3) A kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy a munkáltató azon kötelezettsége, hogy a munkafeltételek ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság részére azonnali betekintést lehetővé tévő módon hozzáférést biztosítson a munkaidő-nyilvántartáshoz, szükségesnek tekinthető-e ezen hatóság ellenőrzési feladatainak teljesítéséhez, hozzájárulva munkafeltételekre, különösen a munkaidőre vonatkozó szabályozás hatékonyabb alkalmazásához, és igenlő válasz esetén azt, hogy a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által előírt követelmények hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében kiszabott szankciók tiszteletben tartják-e az arányosság elvét.

Polgári ügyszak

41. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2014. április 3-i végzése (Okresný súd Bardejov [Szlovákia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-153/13. sz. ügy)¹⁷

Az Európai Unió Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel az Okresný súd Bardejov (Szlovákia) által a 2013. február 15-i határozatban feltett kérdések megválaszolására.

42. A Bíróság (nagytanács) 2014. április 4-i végzése (a Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Flughafen Lübeck GmbH kontra Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG (C-27/13. sz. ügy)¹⁸

1) Ha az Európai Bizottság az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése alapján egy be nem jelentett és végrehajtás alatt álló intézkedéssel szemben megindította az említett cikk (2) bekezdésében foglalt hivatalos vizsgálati eljárást, akkor a nemzeti bíróság az ezen intézkedés végrehajtásának megtiltására és a már teljesített kifizetések visszatérítésére irányuló kérelem tárgyában folytatott eljárásban köteles mindazokat az intézkedéseket meghozni, amelyek az említett intézkedés végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kötelezettség esetleges megsértéséből eredő következmények megállapításához szükségesek.

A nemzeti bíróság e célból úgy határozhat, hogy felfüggeszti a szóban forgó intézkedés végrehajtását és elrendeli a már teljesített kifizetések visszatérítését, vagy pedig úgy is határozhat, hogy ideiglenes intézkedéseket rendel el egyrészt az érintett felek érdekeinek, másrészt a Bizottság által hozott, a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat hatékony érvényesülésének védelme érdekében.

2) A nemzeti bíróság az alapügyben vizsgálthoz hasonló helyzetben nem jogosult arra, hogy az eljárást a hivatalos vizsgálati eljárás befejezéséig felfüggeszse.

43. A Bíróság elnökének 2014. május 7-i végzése (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-458/13. sz. ügy)¹⁹

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

¹⁷ A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Polgári ügyszak, 46. szám alatt.

¹⁸ A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Polgári ügyszak, 42. szám alatt.

¹⁹ A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 12. sz., Polgári ügyszak, 74. szám alatt.

44. A Bíróság harmadik tanácsa elnökének 2014. május 7-i végzése (az Amtsgericht Wedding [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-121/13. sz. ügy)²⁰

A Bíróság harmadik tanácsának elnöke elrendelte az ügy törlését.

45. A Bíróság elnökének 2014. május 14-i végzése (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-571/13. sz. ügy)²¹

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

46. A Bíróság elnökének 2014. május 27-i végzése (a Datenschutzbehörde [korábban Datenschutzkommission, Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-46/13. sz. ügy)²²

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

47. A Bíróság (nyolcadik tanács) 2014. június 5-i végzése (az Augstākā tiesa [korábban Augstākās tiesas Senāts – Lettország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-350/13. sz. ügy)²³

Az Augstākās tiesas Senāts (Lettország) 2013. június 12-i határozatával előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemről nem szükséges határozni.

48. A Bíróság (negyedik tanács) 2014. június 5-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Goty Germany GmbH, korábban Coty Prestige Lancaster Group GmbH kontra First Note Perfumes NV (C-360/12. sz. ügy)²⁴

1) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 93. cikkének (5) bekezdésében szereplő „tagállam[...], ahol a bitorlást elkövették” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy a hamisított terméknek valamely állam területén történő értékesítése és szállítása, és ezt követően a vevő által egy másik tagállam területére történő továbbértékesítése esetén e rendelkezés nem teszi lehetővé az azon eredeti eladóval szembeni kereset elbírálására vonatkozó joghatóság megállapítását, aki a cselekményét nem az eljáró bíróság tagállamában követte el.

2) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 5. cikkének 3. pontját úgy kell értelmezni, hogy a közösségi védjegyoltalom alatt álló megjelöléssel kapcsolatos – az eljáró bíróság tagállamában a tisztességtelen verseny elleni küzdelemről szóló törvényében (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) szankcionált – jogellenes összehasonlító reklámra vagy tisztességtelen utánzásra vonatkozó állítás esetén ez a rendelkezés nem teszi lehetővé az e törvény megsértéséből eredő kárt okozó esemény helye alapján azon tagállam bírósága joghatóságának megállapítását, amely tagállamban nem követett el cselekményt a feltételezett elkövetők közül az a személy, akit bíróság előtt perelnek, lehetővé teszi azonban a bírósági joghatóság megállapítását a valamely más tagállamban letelepedett személlyel szemben benyújtott – az említett nemzeti törvényen alapuló felelősség megállapítása iránti – kereset elbírálására, akiről azt állítják, hogy ebben a tagállamban olyan cselekményt követett el, amely az eljáró bíróság illetékességi területén kárt okozott vagy kárt okozhat.

20 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Polgári ügyszak, 45. szám alatt.

21 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 2. sz., Polgári ügyszak, 11. szám alatt.

22 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 6. sz., Polgári ügyszak, 38. szám alatt.

23 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 9. sz., Polgári ügyszak, 61. szám alatt.

24 A kérdést I. Hírlevél III. évf. 12. sz., Polgári ügyszak, 1. szám alatt.

49. A Bíróság (negyedik tanács) 2014. június 5-i ítélete (a Supreme Court of the United Kingdom [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Public Relations Consultants Association Ltd kontra The Newspaper Licensing Agency Ltd és társai (C-360/13. sz. ügy)²⁵

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a felhasználó számítógépének képernyőjén készült és a számítógépe merevlemezének gyorsítótárában tárolt azon másolatok, amelyeket egy végső felhasználó egy weboldal megtekintésekor készít, eleget tesznek azoknak a feltételeknek, amelyek szerint ezeknek a másolatoknak időlegeseneknek kell lenniük, közbenső vagy járulékos jelleggel kell bírniuk, és valamely műszaki eljárás elválaszthatatlan és lényeges részét kell képezniük, valamint eleget tesznek az ezen irányelv 5. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételeknek, és ezért ezeket a másolatokat a szerzői jogok jogosultjának engedélye nélkül lehet készíteni.

50. A Bíróság (harmadik tanács) 2014. június 19-i ítélete (a Bundespatentgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bayer CropScience AG kontra Deutsches Patent- und Markenamt (C-11/13. sz. ügy)²⁶

A növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1996. július 23-i 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikkének 8. pontjában és 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő „termék” fogalmát, valamint az e rendelet 1. cikkének 3. pontjában szereplő „hatóanyagok” fogalmát akként kell értelmezni, hogy a védőanyagként történő használatra szolgáló anyag e fogalmak alá tartozhat, amennyiben toxikus, fitotoxikus vagy önálló növényvédő hatást gyakorol.

51. A Bíróság (harmadik tanács) 2014. június 19-i ítélete (a Bundespatentgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelmei) – Oberbank AG (C-217/13), Banco Santander SA (C-218/13), Santander Consumer Bank AG (C-218/13) kontra Deutscher Sparkassen- und Giroverband eV.²⁷

1. A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanács irányelv 3. cikkének (1) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes a nemzeti jog olyan értelmezése, amely szerint azon eljárásokban, amelyek azzal kapcsolatosak, hogy valamely kontúr nélküli színvédjegy használata révén megkülönböztető képességre tett szert, minden esetben a közvélemény-kutatásnak legalább 70 % mértékű felismerést kell mutatnia.

2. Amikor egy tagállam nem élt a 2008/95 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének második mondata szerinti lehetőséggel, ezen irányelv 3. cikke (3) bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy egy önmagában megkülönböztető képességgel nem rendelkező védjegy törlési eljárásában meg kell vizsgálni a védjegy használata révén megszerzett megkülönböztető képességének értékelésekor, hogy a védjegy a megkülönböztető képességre a védjegybejelentés időpontját megelőzően tett-e szert. E tekintetben nem bír relevanciával, hogy a vitatott védjegy jogosultja előadja, hogy mindenesetre a védjegy a használata révén megkülönböztető képességre tett szert a védjegybejelentést követően, de a lajstromozást megelőzően.

3. Amikor egy tagállam nem élt a 2008/95 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének második mondatában szereplő lehetőséggel, az említett irányelv 3. cikke (3) bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, hogy egy törlési eljárásban a vitatott védjegy törlésre kerüljön abban az

25 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 10. sz., Polgári ügyszak, 64. szám alatt.

26 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 4. sz., Polgári ügyszak, 32. szám alatt.

27 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Polgári ügyszak, 51. szám alatt.

esetben, ha önmagában rejlő megkülönböztető képességgel nem rendelkezik, és a jogosult nem tudja bizonyítani, hogy e védjegy a lajstromozást megelőzően a használata révén megkülönböztető képességre tett szert.

52. A Bíróság (második tanács) 2014. június 19-i ítélete (a Supreme Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Karen Millen Fashions Ltd. kontra Dunnes Stores, Dunnes Stores (Limerick) Ltd. (C-345/13. sz. ügy)²⁸

1) A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet 6. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy egy formatervezési mintát egyéni jellegűnek lehessen tekinteni, az e minta által a tájékozott használóra tett összbnyomásnak különböznie kell attól az összbnyomástól, amelyet az ilyen használóra nem több korábbi formatervezési mintából származó egyedi elemek kombinációja, hanem egy vagy több korábbi formatervezési minta külön-külön tesz.

2) A 6/2002 rendelet 85. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy egy közösségi formatervezésminta-oltalmi bíróság valamely lajstromozás nélkül oltalomban részesülő közösségi formatervezési mintát érvényesnek tekintszen, e minta jogosultja nem köteles bizonyítani, hogy a formatervezési minta e rendelet 6. cikke értelmében egyéni jellegű, hanem kizárólag azt kell megjelölnie, hogy miben áll az említett minta egyéni jellege, azaz azonosítania kell az érintett formatervezési minta azon elemét vagy elemeit, amelyek az említett jogosult szerint a mintának ilyen jelleget kölcsönöznek.

Közigazgatási ügyszak

105. A Bíróság elnökének 2014. április 4-i végzése (a Tribunal Superior de Justicia de Madrid [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-592/12)²⁹

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

106. A Bíróság elnökének 2014. május 7-i végzése (az Oberlandesgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-661/13. sz. ügy)³⁰

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

107. A Bíróság (kilencedik tanács) 2014. május 8-i végzése (az Unabhängiger Verwaltungssenat Wien [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ferdinand Stefan kontra Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-329/13. sz. ügy)³¹

Az előterjesztett kérdések vizsgálata során nem merült fel olyan körülmény, amely a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i, 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv érvényességét érintené.

108. A Bíróság harmadik tanácsa elnökének 2014. május 13-i végzése (a College van Beroep voor het Bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) (C-207/13. sz. ügy)³²

A Bíróság harmadik tanácsának elnöke elrendelte az ügy törlését.

28 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 10. sz., Polgári ügyszak, 63. szám alatt.

29 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 4. sz., Közigazgatási ügyszak, 50. szám alatt.

30 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 5. sz., Közigazgatási ügyszak, 66. szám alatt.

31 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 10. sz., Közigazgatási ügyszak, 168. szám alatt.

32 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Közigazgatási ügyszak, 135. szám alatt.

109. A Bíróság (ötödik tanács) 2014. május 22-i ítélete (a Bayerischer Verwaltungsgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Wolfgang Glatzel kontra Freistaat Bayern (C-356/12. sz. ügy)³³

A kérdés vizsgálata során nem merült fel olyan tényező, amely a 2009. augusztus 25-i 2009/113/EK bizottsági irányelvvel módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv III. melléklete 6.4. pontjának érvényességét az Európai Unió Alapjogi Chartája 20. cikkére, 21. cikkének (1) bekezdésére, illetve 26. cikkére tekintettel érinthetné.

110. A Bíróság (hatodik tanács) 2014. május 22-i ítélete (a Szegedi Ítéletábrla [Magyarország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Érsekcsanádi Mezőgazdasági Zrt. kontra Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal (C-56/13. sz. ügy)³⁴

1) A magas patogenitású madárinfluenza vadon élő madaraknál való előfordulásának feltételezett magyarországi eseteivel összefüggő egyes átmeneti védekezési intézkedésekről szóló, 2006. február 15-i 2006/105/EK bizottsági határozatot, valamint a Közösségben a vadon élő madarakban előforduló nagy patogenitású madárinfluenzával kapcsolatos egyes védekezési intézkedésekről és a 2006/86/EK, a 2006/90/EK, a 2006/91/EK, a 2006/94/EK, a 2006/104/EK és a 2006/105/EK határozatok hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. február 17-i 2006/115/EK bizottsági határozatot úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek egyrészt az olyan nemzeti intézkedések, mint a 2006. február 15-i és 21-i közigazgatási aktusok, amelyek Csátalja és Nagybaracska közigazgatási területére védőkörzetet rendelnek el, és megtiltják baromfiaknak az e körzeten való átszállítását, és másrészt az olyan szakhatósági vélemény, mint a 2006. február 23-i, amely az alapügy felpereséhez hasonló vállalkozással szemben megtagadja pulykáknak a nagybaracsikai pulykanevelő telepére való betelepítésére vonatkozó engedély megadását.

2) Egyrészt a 2006/105 és a 2006/115 határozatot úgy kell értelmezni, hogy azok nem tartalmazzak olyan rendelkezéseket, és nem hivatkoznak olyan rendelkezésekre, amelyek az e határozatokban előírt intézkedések által okozott károk megtérítésére irányuló rendszer létrehozását célozzák, és másrészt nem tartozik a Bíróság hatáskörébe az olyan nemzeti szabályozás jogszerűségének a hatékony jogorvoslathoz és a tulajdonhoz való jog, valamint a vállalkozás szabadsága tekintetében történő értékelése, mint amely az alapügy tárgyát képezi, és amely nem írja elő a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló nemzeti intézkedéseknek az uniós joggal összhangban való elfogadása miatt elszenvedett károk teljes mértékű, az elmaradt hasznot is magában foglaló megtérítését.

111. A Bíróság (harmadik tanács) 2014. június 5-i ítélete (a Hoge Raad der Nederlanden [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – X BV (C-24/12. sz. ügy), TBG Limited (C-27/12. sz. ügy) kontra Staatssecretaris van Financiën³⁵

Az uniós jogot úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan tagállami adóintézkedés, amely az említett tagállam és a hozzá tartozó tengerentúli ország vagy terület közötti tőkemozgásokat az adóelkerülés elleni küzdelem célját hatékonyan és arányosan követve korlátozza.

33 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 2. sz., Közigazgatási ügyszak, 12. szám alatt.

34 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 6. sz., Közigazgatási ügyszak, 56. szám alatt.

35 A kérdést I. Hírlevél III. évf. 4. sz., Közigazgatási ügyszak, 33. szám alatt.

112. A Bíróság (első tanács) 2014. június 5-i ítélete (a College van Beroep voor het Bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – P.J. Vonk Noordegraaf kontra Staatssecretaris van Economische Zaken (C-105/13. sz. ügy)³⁶

A 2009. május 8-i 380/2009/EK bizottsági rendelettel módosított, a az 1782/2003/EK tanácsi rendelet és a 73/2009/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására, valamint a 479/2008/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet 73a. cikkének (2a) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a mezőgazdasági termelő támogatási jogosultságait újból ki kell számítani, ha a támogatási jogosultságai eredeti meghatározásának keretében e mezőgazdasági termelő referenciaösszegét az érintett tagállamban a mezőgazdasági területek meghatározására akkor használt módszer alapján túl nagy hektárszámra osztották el. A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelete 137. cikke nem alkalmazható a 796/2004 rendelet 73a. cikkének (2a) bekezdése szerinti kiigazításra.

113. A Bíróság (harmadik tanács) 2014. június 5-i ítélete (az Administrativen sad Sofia-grad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bashir Mohamed Ali Mahdi vonatkozásában folyamatban lévő eljárás (C-146/14. PPU. sz. ügy)³⁷

1) A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 6. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 15. cikkének (3) és (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy valamely harmadik országbeli állampolgár eredeti őrizete maximális időtartamának lejártakor a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság által ezen őrizet további fenntartásáról hozott minden határozatnak az azt alátámasztó tényállás ismertetésével és jogi indokolással ellátott írásbeli aktusnak kell lennie.

2) A 2008/115 irányelv 15. cikkének (3) és (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a valamely harmadik országbeli állampolgár őrizetének meghosszabbítására irányuló kérelemmel kapcsolatban eljáró igazságügyi hatóság által gyakorolandó felülvizsgálatnak lehetővé kell tennie ez utóbbi hatóság számára, hogy érdemben határozzon, esetről esetre, az érintett állampolgár őrizetének meghosszabbításáról, az őrizet valamely kevésbé kényszerítő intézkedéssel való felváltásának lehetőségéről, vagy ennek az állampolgárnak a szabadon bocsátásáról, és az említett hatóság ekképpen támaszkodhat az eljárást kezdeményező közigazgatási hatóság által szolgáltatott tényekre és bizonyítékokra, valamint azon tényekre, bizonyítékokra és észrevételekre, amelyeket ezen eljárás során esetlegesen benyújtanak a számára.

3) A 2008/115 irányelv 15. cikkének (1) és (6) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétben az olyan nemzeti szabályozás, mint amilyenről az alapügyben is szó van, amelynek értelmében az eredeti hat hónapos őrizet kizárólag azon okból is meghosszabbítható, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár nem rendelkezik személyazonosító okmánnyal. Kizárólag a kérdést előterjesztő bíróságnak kell esetről esetre értékelnie a szóban forgó ügy ténybeli körülményeit annak meghatározása érdekében, hogy lehet-e valamely kevésbé kényszerítő intézkedést hatékonyan alkalmazni ezen állampolgárra, vagy hogy ez utóbbi szökésének veszélye fennáll-e.

4) A 2008/115 irányelv 15. cikke (6) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az a harmadik országbeli állampolgár, aki olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben is fennállnak, nem szerzett olyan személyazonosító okmányt, amely lehetővé tette volna az érintett tagállamból való kitoloncolását, kizárólag abban az esetben tekinthető úgy, hogy az e rendelkezés szerinti

³⁶ A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 6. sz., Közigazgatási ügyszak, 96. szám alatt.

³⁷ A kérdést I. Hírlevél V. évf. 7. sz., Közigazgatási ügyszak, 107. szám alatt.

„együttműködés hiányáról” tesz tanúbizonyságot, ha az említett állampolgárnak az őrizet alatt tanúsított magatartásának vizsgálatából az következik, hogy ez utóbbi nem működött együtt a kitoloncolás végrehajtása során, és valószínűsíthető, hogy e végrehajtás e magatartás miatt tart tovább a vártnál, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie.

5) A 2008/115 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy nem lehet valamely tagállamot arra kötelezni, hogy önálló tartózkodási engedélyt vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedélyt adjon ki valamely, személyazonosító okmánnyal nem rendelkező és ilyen okmányt a származási országától nem szerző harmadik országbeli állampolgár számára, miután valamely nemzeti bíróság ezen állampolgárt szabadon bocsátotta abból az okból, hogy ezen irányelv 15. cikkének (4) bekezdése értelmében a kitoloncolásra már nem látszik ésszerű lehetőség. Mindazonáltal e tagállamnak ilyen esetben az említett állampolgár számára helyzetéről írásbeli igazolást kell kiállítania.

114. A Bíróság (kilencedik tanács) 2014. június 5-i végzése (Naczelný Sąd Administracyjny [Lengyelország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Gmina Międzyzdroje kontra Minister Finansów (C-500/13. sz. ügy)³⁸

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 167., 187. és 189. cikkét, valamint a semlegesség elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétesek az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan nemzeti jogi rendelkezések, amelyek abban az esetben, amikor valamely tárgyi eszközként beszerzett ingatlan rendeltetése úgy változik meg, hogy ezen eszközt először hozzáadottértékadó-levonásra nem jogosító ügyletre, majd pedig ilyen levonásra jogosító ügyletek céljára használják, e termék első használatbavételével kezdődő tízéves korrekciós időszakot írnak elő, és ezáltal kizárják az egyetlen adóéven belül, egy alkalommal történő korrekciót.

115. A Bíróság (második tanács) 2014. június 12-i ítélete (a Gerechtshof te Amsterdam [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen kontra SCA Group Holding BV (C-39/13), X AG és társai kontra Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam (C-40/13), Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam kontra MSA International Holdings BV, MSA Nederland BV (C-41/13)³⁹

1. A C-39/13. sz. és a C-41/13. sz. ügyben az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 54. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely alapján a belföldi illetőségű anyavállalat a vállalati láncban lejjebb elhelyezkedő, belföldi illetőségű leányvállalatával adózási egységet hozhat létre abban az esetben, ha egy vagy több belföldi illetőségű köztes társaság útján rendelkezik benne részesedéssel, ha azonban e tagállamban állandó telephellyel nem rendelkező, külföldi illetőségű köztes társaságok útján rendelkezik benne részesedéssel, akkor erre nincs lehetősége.

2. A C-40/13. sz. ügyben az EUMSZ 49. cikket és az EUMSZ 54. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami jogszabály, amely alapján az adózási egységet engedélyezik a belföldi illetőségű leányvállalatokkal rendelkező belföldi illetőségű anyavállalat számára, az azonban kizárt olyan belföldi illetőségű testvérvállalatok esetében, amelyek közös anyavállalatának székhelye nem e tagállamban van, és ott állandó telephellyel sem rendelkezik.

116. A Bíróság (harmadik tanács) 2014. június 12-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Digibet Ltd, Gert Albers kontra Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG (C-156/13. sz. ügy)⁴⁰

Az EUMSZ 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a szövetségi struktúrával

38 A kérdést I. Hírlevél V. évf. 1. sz., Közigazgatási ügyszak, 3. szám alatt.

39 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 5. sz., Közigazgatási ügyszak, 71., 72. és 73. szám alatt.

40 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 7. sz., Közigazgatási ügyszak, 122. szám alatt.

rendelkező tagállam szövetségi egységeinek többségében alkalmazott olyan közös szabályozás, amely főszabály szerint tiltja a szerencsejátékok interneten történő szervezését és közvetítését, bár egyetlen szövetségi egység egy átmeneti időszakon keresztül hatályban tartott egy a többi szövetségi egység korlátozó szabályozásával egyidejűleg alkalmazott, megengedőbb jellegű szabályozást, mivel az ilyen szabályozás megfelelhet az arányosságnak a Bíróság ítélkezési gyakorlatában meghatározott feltételeinek, melyek teljesülését a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

117. A Bíróság (ötödik tanács) 2014. június 12-i ítélete (a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas [Litvánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Užsienio reikalų ministerija, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba kontra Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-Pari ZAO, BT Telecommunications PUE (C-314/13. sz. ügy)⁴¹

1) A 2011. január 31-i 84/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelettel és a 2011. június 20-i 588/2011/EU tanácsi rendelettel módosított, a Fehéroroszországra vonatkozó korlátozó intézkedésekről szóló, 2006. május 18-i 765/2006/EK tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy amikor az e rendelkezésnek megfelelően benyújtott mentesség iránti kérelemről határoz olyan kereset előterjesztése érdekében, amelynek tárgya az Európai Unió által előírt korlátozó intézkedések jogszerűségének vitatása, a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság nem rendelkezik teljes körű mérlegelési jogkörrel, hatásköreit azonban úgy kell gyakorolnia, hogy tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikke második bekezdésének második mondatában előírt jogokat és az Európai Unió Törvényszéke előtt az ilyen kereset előterjesztéséhez szükséges ügyvéd általi képviselet elengedhetetlen jellegét.

A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság jogosult annak ellenőrzésére, hogy a pénzeszközök – amelyeknek a felszabadítását kérték – kizárólag ésszerű mértékű szakértői díjak kifizetését, illetve a jogi szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos kiadások megtérítését szolgálják. Az általa megfelelőnek ítélt feltételeket is meghatározhatja többek között annak biztosításához, hogy a kiszabott szankció célja továbbra is megmaradjon, valamint hogy a nyújtott mentességgel ne éljenek vissza.

2) A 84/2011 végrehajtási rendelettel és az 588/2011 rendelettel módosított 765/2006 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben, amikor a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása az említett rendeleten alapul, a jogi szolgáltatások díjazása érdekében a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztására vonatkozó mentességet e rendelkezésnek megfelelően kell értékelni, amely nem utal a pénzeszközök eredetére, valamint esetleges jogellenes megszerzésükre.

118. A Bíróság (hatodik tanács) 2014. június 12-i ítélete (az Administrativen sad Burgas [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lukoyl Neftohim Burgas AD kontra Nachalnik na Mitnicheski punkt „Pristanishte Burgas Tsentar” pri Mitnitsa Burgas (C-330/13. sz. ügy)⁴²

1. Az annak eldöntésénél figyelembe veendő szempont, hogy az alapeljárás tárgyát képező termék jellemzőivel rendelkező termékeket a 2011. szeptember 27-i 1006/2011/EU bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklatúra 2707 vámtarifaszáma vagy 2710 vámtarifaszáma alá kell-e besorolni, az aromás alkotórészeknek a nem aromás alkotórészekhez viszonyított tömege (aromástartalom).

2. Az 1006/2011 rendelettel módosított 2658/87 rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklatúra 27. árucsoportjában szereplő „aromás alkotórészek” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy annak tágabb a jelentése, mint az „aromás szénhidrogének” kifejezésé.

41 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 9. sz., Közigazgatási ügyszak, 159. szám alatt.

42 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 9. sz., Közigazgatási ügyszak, 160. szám alatt.

3. Főszabály szerint a nemzeti bíróságok feladata annak meghatározása, hogy melyik a legalkalmasabb módszer egy adott termék aromástartalmának meghatározására annak eldöntéséhez, hogy azt az 1006/2011 rendelettel módosított 2658/87 rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklátúra 2707 vámtarifaszáma vagy 2710 vámtarifaszáma alá kell-e besorolni.

4. Az 1006/2011 rendelettel módosított 2658/87 rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklátúra 2707 99 91 és 2707 99 99 vámtarifa-alszámaihoz fűzött magyarázó megjegyzések 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy az nem kimerítő jellegű, és ennél fogva az olyan termékeket, amelyek az említett Kombinált Nomenklátúra 2707 vámtarifaszáma alá tartoznak, de nem sorolhatók be valamely meghatározott vámtarifa-alszám alá, ugyanezen Kombinált Nomenklátúra 2707 99 99 vámtarifa-alszáma alá kell besorolni.

119. A Bíróság (második tanács) 2014. június 12-i ítélete (a Tribunal Arbitral Tributário [Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD] [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira (C-377/13. sz. ügy)⁴³

Az 1985. június 10-i 85/303/EGK irányelvvel módosított, a tőkefelhalmozást terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját, valamint 7. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes, ha valamely tagállam az ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott, a jegyzett tőke emelésére irányuló – 1984. július 1-jéig bélyegilleték alá tartozó, de ezt követően illetékmentes – ügyletek vonatkozásában az említett illetéket újból bevezeti.

120. A Bíróság (ötödik tanács) 2014. június 12-i ítélete (a Gerechtshof 's-Hertogenbosch [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Granton Advertising BV kontra Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag (C-461/12. sz. ügy)⁴⁴

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy az olyan kedvezményre jogosító kártya értékesítése, mint amelyről az alapügyben is szó van, nem minősül „egyéb értékpapírokra” vagy „egyéb forgatható értékpapírokra” vonatkozó ügyletnek a fent említett rendelkezés 5., illetve 3. pontja értelmében, amely rendelkezés egyes olyan ügyleteket érint, amelyeket a tagállamoknak mentesíteniük kell a hozzáadottérték-adó alól.

121. A Bíróság (első tanács) 2014. június 19-i ítélete (a Supreme Court of the United Kingdom [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Jessie Saint Prix kontra Secretary of State for Work and Pensions (C-507/12. sz. ügy)⁴⁵

Az EUMSZ 45. cikket úgy kell értelmezni, hogy az olyan nő, aki a terhesség előrehaladott szakasza, valamint a szülést követő időszak által okozott fizikai korlátok miatt felhagy a munkával vagy a munkakereséssel, e cikk értelmében megtartja a „munkavállalói” minőségét, feltéve, hogy a gyermeke megszületését követő ésszerű időn belül visszatér az állásába, vagy más állást talál.

43 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 10. sz., Közigazgatási ügyszak, 181. szám alatt.

44 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 2. sz., Közigazgatási ügyszak, 16. szám alatt.

45 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 2. sz., Közigazgatási ügyszak, 7. szám alatt.

122. A Bíróság (harmadik tanács) 2014. június 19-i ítélete (az Østre Landsret [Dánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – TDC A/S kontra Teleklagenævnet (C-556/12. sz. ügy)⁴⁶

1) A 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Hozzáférési irányelv) 2. cikkének a) pontját, 8. cikkét, valamint 12. cikkét akként kell értelmezni, hogy a nemzeti szabályozóhatóság jogosult az adott piacon jelentős piaci erővel rendelkező hírközlési szolgáltatóra – a meghatározott hálózati elemekhez és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférés iránti, és az azok használata iránti ésszerű kérelmek teljesítésére irányuló kötelezettség alapján – a versenytárs szolgáltatók kérelmére a hozzáférési hálózatban található elosztási pontot a végfelhasználónál található hálózati végponttal összekapcsoló, legfeljebb 30 méter hosszú bekötőkábel lefektetésére irányuló kötelezettséget előírni, amennyiben ez a kötelezettség az azonosított probléma jellegén alapul, továbbá amennyiben a 2009/140 irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Keretirányelv) 8. cikkének (1) bekezdésében megállapított célokhoz képest arányos és indokolt, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

2) A 2009/140 irányelvvel módosított 2002/19 irányelvnek – az irányelv 13. cikkével összefüggésben értelmezett – 8. és 12. cikkét akként kell értelmezni, hogy valamely nemzeti szabályozóhatóságnak, amennyiben az adott piacon jelentős piaci erővel rendelkező hírközlési szolgáltató számára azt írja elő, hogy a végfelhasználónak az e hálózattal való összekapcsolása céljából bekötőkábeleket fektessen le, figyelembe kell vennie az érintett szolgáltató által megvalósított kezdeti befektetést és a bekötőkábelek lefektetésével kapcsolatos költségek megtérülését lehetővé tevő árszabályozás meglétét.

123. A Bíróság (ötödik tanács) 2014. június 19-i ítélete (a Supremo Tribunal Administrativo [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Centro Hospitalar de Setúbal EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH) kontra Eurest (Portugal) – Sociedade Europeia de Restaurantes Lda (C-574/12. sz. ügy)⁴⁷

Amennyiben valamely közbeszerzési szerződés nyertese olyan nonprofit közhasznú szervezet, amelynek tagjai között e szerződés odaitélésekor nemcsak közszférába tartozó jogalanyok, hanem nonprofit tevékenységet folytató, társadalmi szolidaritási célú magánintézmények is vannak, nem teljesül a „hasonló ellenőrzésre” vonatkozóan a Bíróság ítélkezési gyakorlatában abból a célból megállapított feltétel, hogy valamely közbeszerzési szerződés odaitélését „in house” eljárásnak lehessen tekinteni, és így alkalmazandó az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaitélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.

124. A Bíróság (első tanács) 2014. június 19-i ítélete (a Krajský soud v Ostravě, a Nejvyšší správní soud [Cseh Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Strojírny Prostějov a.s. (C-53/13), ACO Industries Tábor s.r. o. (C-80/13) kontra Odvolací finanční ředitelství⁴⁸

Az EUMSZ 56. cikkel ellentétes az olyan szabályozás, mint az alapügyben szóban forgó, amelynek értelmében az egyik tagállamban letelepedett társaságok, amelyek egy másik tagállamban letelepedett, de az első tagállamban létrehozott fióktelepén keresztül működő munkaerő-kölcsönző ügynökség által foglalkoztatott és kiküldött munkavállalókat vesznek igénybe, kötelesek az említett munkavállalókat terhelő jövedelemadó tekintetében adóelőleget levonni és befizetni, míg ugyanez a

46 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 3. sz., Közigazgatási ügyszak, 35. szám alatt.

47 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 4. sz., Közigazgatási ügyszak, 47. szám alatt.

48 A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 6. sz., Közigazgatási ügyszak, 83. szám alatt.

kötelezettség nem terheli az első államban letelepedett olyan társaságokat, amelyek az ugyanebben az államban letelepedett munkaerő-kölcsönző ügynökségek szolgáltatásait veszik igénybe.

125. A Bíróság (hatodik tanács) 2014. június 12-i ítélete (a Bundesfinanzhof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – SEK Zollagentur GmbH kontra Hauptzollamt Gießen (C-75/13. sz. ügy)⁴⁹

1) A 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 50. cikkét és 203. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az átmeneti megőrzésbe helyezett árut elvonják a vámfelügyelet alól, ha azt bejelentik ugyan a közösségi külső árutovábbítási eljárásra, azonban az nem hagyja el a megőrzési helyet, és nem mutatják be a rendeltetési vámhivatalnál, jöllehet az utóbbi vámhivatalnál bemutatták az árutovábbítási dokumentumokat.

2) A 648/2005 rendelettel módosított 2913/92/EGK rendelet 203. cikke (3) bekezdésének negyedik francia bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szereplőhöz hasonló körülmények között valamely áru vámfelügyelet alóli elvonása esetén e rendelkezés alapján adósnak minősül az a személy, aki ezt az árut engedélyezett feladóként a közösségi külső árutovábbítási eljárás alá helyezte.

Egyéb, magyar vonatkozású ügyek az Európai Bíróság előtt

Az adott időszakban nem tettek közzé ilyen tárgyú keresetet, fellebbezést vagy határozatot.

A Kúria uniós jogi tárgyú határozatai

Büntető ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Közigazgatási ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

⁴⁹ A kérdést I. Hírlevél IV. évf. 6. sz., Közigazgatási ügyszak, 89. szám alatt.

Emberi jogi közlemények

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának magyar vonatkozású ítéletei

Az adott időszakban nem vált véglegessé ilyen határozat.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának kiemelten fontos ítéletei

Az adott időszakban nem vált véglegessé ilyen határozat.

A Kúria emberi jogi vonatkozású határozatai

Büntető ügyszak

Bfv.III.124/2014/11.

A Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alávetette magát.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága 2013. február 12-én kihirdetett ítélete az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 3. Cikkének megsértését megállapította. Az Egyezmény 3. Cikke szerint senkit sem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak, vagy büntetésnek alávetni. Az Egyezmény 46. Cikk 1. bekezdése szerint a szerződő felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

Az Egyezményt kihirdető 1993. évi XXXI. számú törvény 3. §-ában foglaltak alapján megtörtént az EJEB illetékességének és joghatóságának elismerése. Az EJEB joghatóságának, illetve ítélete kötelező érvényének Magyarország általi elismerése ténylegesen azáltal valósul meg, hogy törvényben biztosított annak lehetősége, hogy az EJEB által megállapított egyezményesértést feloldó, már nem magában rejtő tehát az Egyezménynek megfelelő határozat születhessen a korábban jogerősen lezárt eljárás esetében.

E törvényi lehetőség korábban az 1973. évi I. törvény 276. § (5) bekezdés a) pontja, majd azt felváltva a Be. 406. § (1) bekezdés b) pontja volt, jelenleg pedig a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja. Magyarországnak az Egyezményben részes félként vállalt köteleessége teljesítését szolgálja továbbá, hogy a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja szerinti felülvizsgálati ok esetében a legfőbb ügyész hivatalból köteles felülvizsgálati indítványt benyújtani.

b) Értelemszerű azonban, hogy minden, felülvizsgálati ok tárgyát képező – kifogásolt – jogsértés azon eljárás, illetve határozat vonatkozásában vizsgálandó, amelyben történt. Ekként a Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja esetében is abban az eljárásban hozott jogerős határozat felülvizsgálatának van helye, amely eljárásról, illetve amely határozatról az EJEB megállapította, hogy egyezményesértő.

Az EJEB ítélete a pótmagánvádlóval szemben alkalmazott rendőri intézkedésről állapította meg az egyezményesértést. A pótmagánvádló viszont a vádindítványát elbíráló jogerős felmentő ítélet felülvizsgálatát célozza.

Kétségtelen, hogy a pótmagánvádló vádindítványa szerint a vád tárgyát az a rendőri intézkedés képezte, amiről az EJEB megállapította, hogy egyezményesértő. Az EJEB ítélete azonban nyilvánvalóan nem jelenti, hogy a pótmagánvádló vádindítványa alapján folyt eljárás, avagy a bíróság felmentő ítélete egyezményesértő.

A pótmagánvádló valójában az ellene folyamatban volt eljárásban történt rendőri intézkedésről megállapított egyezményesértés címén, illetve okán támadta az általa emelt vád alapján folyamatban

volt eljárásban hozott felmentő ítéletet.

A pótmagánvádló által támadott határozatra, illetve eljárásra vonatkozó döntést viszont az EJEK nem hozott. Ekként az EJEK (pótmagánvádló által hivatkozott) ítélete nem képezte a jogerős ítélet Be. 416. § (1) bekezdés g) pontja szerinti felülvizsgálatának indokát.

3. a) Amennyiben a felülvizsgálat tárgyi feltétele hiányzik, akkor az alanyi feltétel meglétének vizsgálata eleve közömbös.

Mindemellett jelen ügyben a pótmagánvádlónak felülvizsgálat indítványozására jogosultsága sincs. Az EJEK döntés szerinti egyezményesítés esetében biztosított rendkívüli jogorvoslati lehetőség ugyanis kizárólag a terhelt javára érvényesíthető.

Erről korábban a törvény kifejezetten rendelkezett [1973. évi I. törvény 276. § (6) bekezdés, Be. 406. § (1) bekezdés b) pontja]. A jelenleg hatályos Be. 416. § (1) bekezdése – a korábbi szabályozástól eltérően – kétségkívül nem tesz különbséget a felülvizsgálati okok között aszerint, hogy a terhelt terhére, vagy javára érvényesíthető. Ennek elmaradása azonban nem jelenti, hogy az egyezményesítést megállapító EJEK ítélet okából a terhelt terhére szóló felülvizsgálat lenne kezdeményezhető. (Amint egyébként a 2006. évi LI. törvény 199. §-hoz fűzött indokolás 4. pontja is tartalmazta, miszerint Bár a törvény ezt kifejezetten nem tartalmazza, ezen felülvizsgálati okok tipikusan a terhelt javára vehetők igénybe)

Értelemszerű, hogy egyezményesítés okán vádló felülvizsgálati igényt a terhelt terhére nem gyakorolhat. Jelen ügyben pedig a pótmagánvádló –la terhelteket felmentő ítélet elleni – igénye ezt jelentené. A felülvizsgálati indítvány tehát arra nem jogosulttól származó.

Bpkf.I.1.136/2014/2.

Az elsőfokú bíróság előzetes letartóztatást meghosszabbító végzésében utalt rá, hogy a terheltet az elsőfokú bíróság nem jogerős ítéletében kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény miatt hosszú tartamú szabadságvesztésre ítélte. A kényszerintézkedést megalapozó tények körében hivatkozott arra is, hogy a terhelt különös és többszörös visszaeső, cselekményének elkövetési ideje felfüggesztett szabadságvesztés büntetésének próbaideje alá esik, ugyanakkor vele szemben az elkövetéskor további büntetőeljárás is folyamatban volt. Mindezekre figyelemmel megalapozottan állapította meg a szökés, elrejtőzés, illetve az újabb bűncselekmény elkövetésének veszélyét.

A védelmi fellebbezéssel kapcsolatban szükséges utalni arra, hogy a kényszerintézkedést felváltó alternatív intézkedések vizsgálata esetén sem kerülhet sor törvényesen házi őrizet elrendelésére. Az előzetes letartóztatás feltételeinek vizsgálatánál konkrét, az adott ügyre vonatkozó tényeken alapulhat az a következtetés, hogy fennáll a szökés, elrejtőzés, vagy a bűnisméltés veszélye. Mindezen releváns tényeket pedig az elsőfokú bíróság végzése felsorakoztatta.

Az előzetes letartóztatásnak a Be. 327. § (2) bekezdésében meghatározott feltétele ténylegesen fennállt. Ebben az esetben a szökés, elrejtőzés veszélye, a nem jogerős ítéletben kiszabott szabadságvesztés tartamára figyelemmel vizsgálható és állapítható meg. A terhelt előéletére, a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, illetve a további eljárás tartama alatti elkövetésre figyelemmel pedig megalapozott a Be. 129. § (2) bekezdés d) pontjára történő hivatkozás.

Fentieken nem változtat a védői fellebbezésben megjelölt rendezett családi körülményekre, illetőleg a feleség révén biztosított megélhetésre történő hivatkozás sem. Az előzetes letartóztatás feltételeinek fennállása esetén ugyanis a bíróság annak fenntartásától, a vádlott személyi körülményeire vagy egyéb okokra hivatkozással nem tekinthet el, amennyiben annak törvényi feltételei fennállanak. A nem jogerős ítéletben kiszabott 12 év 6 hónap fegyházbüntetés pedig önmagában [az ügyben fellelhető más erre utaló körülmények hiányában is] megalapozza a szökés, elrejtőzés veszélyét, és így a vádlott előzetes letartóztatásának fenntartását. Az ismételt felülvizsgálat során pedig nem merültek fel olyan körülmények, amelyek a korábban megállapított előzetes letartóztatási okok, vagy azok valamelyike megszűnését eredményezték volna.

Törvényben kizárt az óvadék megállapítása is, mivel a Be. 147. § (2) bekezdése értelmében erre

kizárólag a Be. 129. § (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott esetben kerülhet sor. A vádlott előzetes letartóztatásának fenntartása pedig – az előzőekben megjelöltekre figyelemmel – más törvényi okokon alapul.

Bpkf.I.1146/2014/2.

A vádlottal szemben kiemelkedő tárgyi súlyú, magas büntetési tétellel – akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény miatt folyik a büntetőeljárás, és erre figyelemmel valóban fennáll a vádlott szökésének, elrejtőzésének a veszélye; jelenléte a tárgyaláson kizárólag az előzetes letartóztatással biztosítható.

Emellett a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetési ideje a vádlottal szemben kiszabott és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti, és a büntetőeljárás megindulását követően is többször került sor vele szemben büntetés kiszabására, így megalapozott a következtetés is, hogy a vádlott szabadrálbra kerülése esetén újabb, szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt követne el. A bűnisméltés veszélyét az nem zárja ki, hogy a vádlott 2007 óta nem követett el bűncselekményt, miután ezen időpont óta folyamatosan fogvatartásban volt.

Az a védő által megjelölt további körülmény, mely szerint a terhelt többszöri szállítása egészségi állapotát megviselte, szintén nem alkalmas az előzetes letartóztatás megszüntetésére. Az előzetes letartóztatás elrendelésétől, illetve fenntartásától akkor, ha annak törvényi feltételei fennállnak, a bíróság ilyen egyéb okokra hivatkozással sem tekinthet el.

A védő fellebbezésében hivatkozott az Európai Bizottság úgynevezett Zöld Könyvében foglaltakra is. A terhelttel szembeni, a személyi szabadságot elvonó kényszerintézkedéssel azonban sem az arányosság, sem a szükségesség elve nem sérült, figyelemmel a vád tárgyává tett kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményre, valamint a vádlott előéletére. Emellett – ahogy azt az Emberi Jogok Európai Bírósága az Imre-Magyarország elleni ügyében hozott ítéletében kifejtette – a hosszú időn át tartó kényszerintézkedés fenntartását indokolhatja a közérdek is, ami nagyobb súllyal esik latba, mint a személyi szabadság sérthetlenségének követelménye.

Töretlen a bírói gyakorlat annak megítélésében, hogy az előzetes letartóztatás feltételeinek vizsgálatánál konkrét, az adott ügyre vonatkozó tényeken kell alapulnia annak a következtetésnek, hogy fennáll-e a szökés, elrejtőzés, vagy a bűnisméltés veszélye. Ezeket pedig végzésének indokolásában az elsőfokú bíróság tételesen megjelölte.

A vádlott esetében ezért az előzetes letartóztatásnak a Be. 129. §-ának (2) bekezdés b) és d) pontjában írt feltételei fennállanak. A megismélt felülvizsgálat során sem merültek fel ugyanakkor olyan körülmények, amelyek a korábban megállapított előzetes letartóztatási okok, vagy azok valamelyike megszűnését eredményezték volna.

Gazdasági ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Munkaügyi ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Polgári ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Közigazgatási ügyszak

Az adott időszakban nem született ilyen tárgyú határozat.

Kiadja: A Kúria Nemzetközi Kapcsolatok és Európai Jogi Iroda
Felelős szerkesztő: Dr. Pomeisl András József
Szerkesztőbizottság: Dr. Kovács András, Dr. Molnár Gábor, Dr. Osztovits András, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin
Munkatárs: Dr. Kiss Nikolett Zsuzsanna, Dr. Tancsik Annamária
Figyelem! A jelen hírlevélben közölt anyagok nem tekinthetők a Kúria hivatalos állásfoglalásának, hivatalos fordításnak illetve hivatalos közlésnek, csupán a tájékoztatást és figyelemfelkeltést célozzák, ezért azokra jogokat alapítani nem lehet.